

250507 Vårens resa till Lerinmuséet

Målet för vårens resa i SPF Seniorerna Jössebygden var Lerinmuséet i Karlstad. Efter en vacker färd genom ett soligt och vågrönt landskap, så samlade vi oss i entrén för att få en presentation av vad museet har att erbjuda.

Vår guide Kicki började med en tillbakablick över byggnadens historia. För länge sedan fanns på platsen en gammal anrik restaurang, som efter en brand ersattes av nuvarande byggnad 1960.

Det blev den populära dansrestaurangen Sandgrund, som med fin mat på dukade bord och dansbandsmusik lockade många värmlänningar till dans. Sedan följde eran med barer och discomusik, men 2010 beslutade Karlstads kommun så att göra om byggnaden till konsthall. En konsthall främst ägnat Lars Lerins konst, men även för andra konstnärer med tillfälliga utställningar. Just nu visas Lars Lerins privata samling av vännen Hans Wigerts konst.

Lars Lerin, så välkänd för sina målningar, men även för alla sina illustrerade böcker, och på senare år också för alla populära tv-produktioner.

Vi får följa guiden runt museet, medan hon delar lär oss mycket om vad perioder och platser i Lars Lerins liv betytt för honom, och hur han skildrat det i bild.

De tidiga oljemålningarna från uppväxten i Sunnemo och Munkfors, ofta oljemålningar av föräldrar och grannar i arbete, eller som på nedre bilden, senare tillbakablickar i akvarell på det numera mångkulturella livet i lilla Munkfors.

Under de tolv åren uppe i Lofoten utvecklade han sin stil vidare, när han förmedlade det fantastiska landskapet, människorna och det hårda arbetet, och mörkret.

Det mörkret, som följde honom även efter tiden i Lofoten. Här nedan en stor oljemålning, flera från den serie stora målningar han då gjorde hänger på Universitetet i Karlstad.

Den blå-grå färgskalan är vanligast, i de vita fälten är papperet omålat, i de mörka fälten finns mycket svärta, för att lyfta fram ljuset och kontrasterna, djupet och nyanserna.

Vi får inblick i hur oerhört produktiv han är, ständigt skapande ny konst, vilket även syns i den ständiga variationen på museiväggarna.

Det enda verk som alltid hänger kvar på samma ställe är invigningsmålningen Styvmorsviol, från 2012. Målningen symboliserar att livet nu tar en ljusare vändning, efter åren i Lofoten, som på flera sätt slutade i mörker.

Inspirationen hämtar Lerin överallt: platser, människor, händelser, gamla fotoalbum. Han fotograferar mycket själv det han ser, och målar sedan hemma på pingisbordet, ofta på meterstora akvarellark. Det är mycket färg, mycket vatten, vått i vått. Han har ofta flera målningar på gång samtidigt.

På hans akvareller finns ofta partier med text, otydligt skrivet för att det är symboliskt, förmedlar en känsla, ett djup, en bakgrund. Synlig text förekommer sparsamt, då endast i form av direkta citat.

Här nedan en akvarell av Mårbacka, med ett sådant citat, skrivet till höger, med vit färg.
"Jag river sönder dina brev med tungt hjärta.."
 De dolda delarna av Selma Lagerlöfs liv har talat särskilt till Lars. I sin konst anspelar han ofta på sådant som gömmer sig under ytan.

Skrivna texter är viktiga för Lars Lerin, vilket förstås framgår av hans rikliga produktion av böcker, där vi får ta delar både hans bilder och tankar. Med åren har det blivit ett sextiototal titlar, på olika teman! Här t.ex. praktverket "Naturlära", på 401 sidor, med mängder av bilder!

På museet finns även en samling målade vykort som han skickat hem till föräldrarna under sina resor, och så finns där verket Biblioteket, som upptar en hel lång vägg, med målade bokryggar: böcker om konst och annat, pärmarna fyllda med hans skisser och anteckningar...

Resor har varit en viktig inspirationskälla. Andra resor till andra länder som Egypten, Turkiet, Indien och Iran har också de resulterat mycket bildskapande. Liksom bildsökande på Google map, se slottet Versailles nedan, eller hans egen fantasi (till höger).

Efter den guidade rundturen hade vi god tid att gå runt och fördjupa oss själva i de bilder vi fastnat för, eller handla i museishopen. Man kan tycka att man "känner" Lars Lerin genom alla hans olika produktioner, men en guidad tur ger så mycket mer, än att bara själv gå runt och titta på allt. Rekommenderas!

Därefter det var tid att gå över till Värmlands museum, där restaurangen väntade. Med vacker utsikt över museiparken och älven, och så en väldigt god lunch: Havets wallenbergare, med potatispuré och ärtor!

Sedan var det bara att invänta hemresan! En lyckad resa!

Text och bilder: Annelise Paulsen.

